

hvilket Fiskegaarden er, idet ikke blot selve Anlæget, hvorved Bøbet indsnævres, og Tremmerne, som skulle spærre for Fiske, medføre en Standsning af Vandløbet; men dette tilstoppes yderligere derved, at alle de utallige Genstande, som flyde med Vandet, samt al den Grøde, der affkæres i Aaen ovenfor Fiskegaarden, samle sig ved Fiskegaarden, hvor det ikke kan gaa gennem Tremmerne. Som Følge heraf staa Andragernes og mange andre Lodsejeres ovenfor beliggende Euge hyppigt under Vand om Sommeren, hvilket ofte særlig i Hø- og Tørbjergningstiden, medføre store Tab for Lodsejerne. De slutte sig derfor til det fra anden Side fremkomne Andragende om Medlæggelse af Fribolvold Fiskegaard.

Under Hensyn til de vigtige og til Dels modstaaende Interesser, som omhandles i Andragenderne Nr. 7—9, foreslaar Udvalget disse Andragender henviste til Indenrigsministerens nærmere Undersøgelse og Overvejelse.

10. Fra Præstekonventerne i Aarhus, Aalborg, Kjøbenhavn, Roskilde og Odense om Religionsundervisningen i de lærde Skoler. (Indbragt den 17de December 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, Scharling).

Følge Andragendet har der paa de ovennævnte Præstekonventer været fremlagt følgende, af samtlige tilstedeværende Præster tiltraadt Udtalelse: „Med Glæde have vi set de Bestræbelser, som i den senere Tid ere gjort for at staffe Religionsundervisningen i de lærde Skolers højere Klasser en fuldligere Stikkelse, idet vi maa anse dens nuværende Tilstand for utilfredsstillende og utilstrækkelig til at opnaa det Maal, som bør tilstræbes. Vi nære det Haab, at disse Bestræbelser maa lykkes og føre til, at Religionsundervisningen i den lærde Skole gennemføres i alle Skolens Klasser med to ugentlige Timer i hver, uden at vi dog her nærmere ville gaa ind paa Bestemmelsen af selve Undervisningens Omfang og Bestaaffenhed“. Andragerne anmode Folketinget om at tage det i Andragendet udtalte Ønske i Betragtning under den forestaaende Forhandling af Undervisningsplanen for de lærde Skoler.

Da der i Landstingets foreligger et Lovforslag om samme Sag, gør Udvalget ingen Indstilling.

11. Fra Gæstgiver P. S. Hansen af Skibshusene ved Odense om Folketingets Vistand til, at han forhjælpes til Erstatning og Oprensning i Anledning af, at hans Ejendom er henlagt fra Odense Købstads til Odense Herreds Jurisdiktion. (Indbragt den 12te Januar 1891 af Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds, N. S. Larsen).

Andrageren oplyser, at han har erhvervet sin Ejendom som henhørende under Odense Købstad og som ansat til Grundtaksst under Købstaden, og at han, i Erkendelse af, at Ejendommen hørte under denne, har erholdt Borgerkab som Købmand og Værts-husholder i Odense. Trods denne utvetydige Anerkendelse af, at Ejendommen var Købstadsejendom og altsaa undergivet de samme Kettigheder og Forpligtelser som Købstadens øvrige Ejendom, trods den Omstændighed, at Ejendommen i vistnok mindst 100 Aar har været betragtet som Købstadejendom, og Købstadnæring — Handel og Beværtning — drevet der efter Borgerkab fra Magistraten i Odense, trods den Omstændighed, at den i ligesaa lang Tid har været beskattet og brandforsikret under Købstaden, og trods Andragere-ns Protest, støttet til disse Omstændigheder og til, at Ejendommens Værdi reduceredes til under Halvdelen, samt trods Høys Stikamts Forestilling, resolverede Indenrigsministeriet, at Ejendommen urettelig var anset hørende under Købstaden og rettelig hørte under Odense St. Hans Landsogn, og Justitsministeriet udvirkede derefter en kongelig Resolution, hvorefter Ejendommen fra 1ste September 1889 henlægges under Odense Herreds Juris-